

θόδοξος 'Επιθεώρησις» καὶ ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς». Οὐδὲν λοιπὸν ἐμποδίζει τοὺς εὐρίσκοντας γυμνοτάχην τῶν «Ἀσμοδαίων» ν' ἀγοράζωσι τὸ φύλλον τοῦ Καλοπαδάκη, ὅστις εἶναι πάντοτε κομβωμένος μέχρι σιαγόνος, ἐκ φόβου ἴσως μὴ φανῆ τὸ χρῶμα τοῦ υποκαμίσου του.

Τὸ δεύτερον κατὰ τοῦ «Ἀσμοδαίου» παράπονον συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι δὲν κατοπτρίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἀττικὸν ἄλλας τῶν συγχρόνων του Ἑλλήνων, ὡς ἀρμύζει εἰς ἔθνικὸν σατυρικὸν φύλλον, ἀλλὰ μόνον τῶν συντακτῶν του, ἢ μᾶλλον ποικιλωνύμου τινὸς συντάκτου του.

Ἡ μομφὴ αὕτη ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι κατὰ πάντα ὀρθὴ καὶ δικαία. Ἀναγνωρίζων τὸ σφάλμα τοῦ ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἀνοίγει κατ' αὐτὰς ἐν κεντρικωτάτῃ θέσει γραφῶν, εἰς ὃ θέλει ἀποδέχεσθαι μετ' εὐγνωμοσύνης ἐντὸς ἰδιαιτέρου κιβωτίου πᾶσαν προσφορὰν ἀττικῆς ἄλατος, λυπούμενος μόνον ὅτι δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀνταμείβῃ αὐτὸ διὰ πέντε φράγκων τὸν στίχον ὡς ὁ Φίγαρος τὰ γλατακίον.

Ταῦτα ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας, ἀρχομένης τῆς νέας ἐξαμηνίας. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι κρίνοντες οὗτοι τὰς πρὸς τέρψιν αὐτῶν προσπαθείας, δὲν θέλουσι λησμονήσαι ἅτι ἡ ἀνοδος τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐπήνεγκε τοιοῦτον τραῦμα εἰς τὴν σατυρικὴν δημοσιογραφίαν, ὥστε ἐν βραχεῖ χρόνῳ πᾶσαι αἱ συνάδελφοι ἡμῶν ἐχρεωκόπησαν ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλαν ὡς μεταλλευτικαὶ ἐταιρίαι. Μόνος ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἠγωνίσθη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν κρίσιν καὶ νὰ μὴ διακόψῃ τὰς πληρωμάς του. Ὁμολογεῖ ὅτι ἐν τῇ γενικῇ τυχῆ καταστροφῇ καὶ τὰ κεφάλαια αὐτοῦ ἠλαττώθησαν ἐπαισθητῶς καὶ ἡ πίστις του ἐκλονίσθη. Ἀλλὰ, τέλος πάντων, οὔτε ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἰσόβιος οὔτε ὁ κ. Βούλγαρης ἀπέθανεν ἀκόμη! Δὲν ἀπελπίζομεθα λοιπὸν νὰ ἴδωμεν καὶ πάλιν ἀνατελλούσας αἰσιωτέρας ἡμέρας.

«ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.»

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ ἔνωσις τῶν τριῶν κομματικῶν κατὰ τοῦ κ. Βούλγαρη πρὸς διάσωσιν τοῦ συντάγματος ὑπῆρξεν ἔργον ὄντως πατριωτικόν, συγχρόνως ὅμως καὶ συμφερότατον αὐτοῖς, διότι τὴν συμμαχικὴν μηχανὴν δύναται ἤδη νὰ στρέψωσι καὶ κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, χωρὶς νὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐπίτηδες καὶ πάλιν χάριν τῆς ἐξουσίας συνεμάχησαν.

Οἱ συνεταιρισμοὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν κατήντησαν ἐσχάτως τόσον συνεχεῖς, ὥστε καλὸν ἦτο νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν περὶ ἐταιριῶν νόμον, ἀναγκαζομένων τῶν συνεταιρῶν νὰ δηλώνωσι διὰ καταστατικῆς τίς ὁ σκοπὸς, ποῖα ἡ διάρκεια, πόσα τὰ κεφάλαια καὶ πῶς θέλουσι διανέμεσθαι τὰ κέρδη τῆς ἐταιρίας.

* *

Καθ' ἡμέραν συμβαίνουσι παρενοχλήσεις ἀποδιδομένων εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν ἰδεῶν ὅτε μὲν τῆς «Παλιγγενεσίας», ὅτε δὲ τῆς «Ἀληθείας» ἢ ἄλλου δήθεν ἡμιεπιστήμου ἐφημεριδαρίου. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παρεξήγησεων τούτων καλὸν ἦτο νὰ νομοθετηθῆ ἡ σύστασις μιᾶς κεκηρυγμένης ὑπουργικῆς ἐφημερίδος, εἰς ὃ συντάκτης, θεωρούμενος δημόσιος ὑπάλληλος καὶ μισθοῦ τοῦτομος ἐκ τοῦ ταμείου, ἤθελε διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε πρωθυπουργοῦ ὡς ὁ ἀστυνόμος. Ἐκ τούτου, πλὴν τῆς οἰκονομίας εἰς τὰς χορηγήσεις, ἤθελε προκύψει καὶ ἄλλο καλόν, τὸ ἐξῆς: αἱ ἐφημερίδες τῶν κομματικῶν, ἢ τῶν *Συζητήσεων* λ. χ. καὶ ὁ *Ἐθνοφύλαξ*, δὲν ἤθελον ἀναγκάζεσθαι νὰ μεταβάλλωσι γλῶσσαν καὶ φρονήματα, ἅμα ὁ αὐθέντης αὐτῶν ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως.

* *

Ὁ κ. Σαράβας, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐτι μᾶλλον συναισθανόμενος πόσον ἠδίκησεν ἑαυτὸν συμμαχίας μετὰ στηλίτου, καταβάλλει μεγαλητέρας καθ' ἐκάστην προσπαθείας, ἵνα πείσῃ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ πράξις του αὕτη ἦτο ἀποτέλεσμα φρενοβλαθείας. Πρὸς τοῦτο ἐδημοσίευσεν προχθὲς ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἀπειλεῖ νὰ βρυκολακιάσῃ.

* *

Ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ Σιωτῆρος δὲν δύναται νὰ δοθῆ διὰ μιᾶς εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους οἷαν δήποτε καὶ ἂν προσφέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα εὐεργεσίαν. Ἐν τούτοις, τολμῶμεν νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν ἵνα γίνῃ ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος καὶ ἀναδειχθῆ ἀμέσως ταξιδάρχης ὁ κ. Φινόπουλος, ἀπὸ τριακοσιοστοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου γενόμενος μάγειρος καὶ τίμιος ἄνθρωπος. Ἐλπίζομεν μόνον ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, θέλει λησμονήσαι τὰς παραδόσεις τοῦ πρῶτον ἐπαγγέλματός του καὶ καταστήσει καθαρῶτερα τὰ φαγγιά του, ὄζοντα ἀκόμη καὶ στρεψοδικίας.

* *

Ἐν ὠραίῳ ἄλλως ἄρθρῳ τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη περὶ στηλιτικῶν συνδυασμῶν περιείχετο καὶ ἡ ἐξῆς παιδικὴ ἀφέλεια: «*Τί ἤλπιζον ἂν διὰ τοιούτων αἰσχρῶν συμμαχιῶν εἰσῆρχοντο εἰς τὴν βουλὴν;*» Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστάτη, ἤλπιζον τὴν πώλησιν τῆς ψήφου των εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ κ. Τρικούπη ἀντὶ διορισμῶν, καὶ τὴν μεταπώλησιν τῶν διορισμῶν εἰς τοὺς θεσιθῆρας ἐπὶ προμηθεῖα εἴκοσι τοῖς ἑκατόν.

* *

Μεταξύ των προνοητικῶν διατάξεων εἰς ἃς ὀφείλει ἡ Ἑνετικὴ δημοκρατία τὴν μακρὰν αὐτῆς ἀκμὴν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἀκόλουθος: «Ἄν Ἑνετὸς Πατρίκιος φωραθῆ ὀμιλήσας πρὸς Πρέσβυν, συλλαμβάνεται εὐθὺς καὶ ῥίπτεται ἄνευ περαιτέρω δίκης εἰς τὴν θάλασσαν». Κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα ἔπρεπε νὰ ρυθμισθῶσι καὶ παρ' ἡμῖν αἱ σχέσεις τῶν βουλευτῶν πρὸς τοὺς ὑπουργούς.

* *

Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων ἰσχυρίζεται ὅτι ἱπποτικώτερον ἤθελεν εἶναι ἂν ὁ κ. Ῥάλλης, τὰ πρὸ πολλοῦ ψηφισθέντα ὑπὲρ τῶν κατοίκων τοῦ Πειραιῶς γήπεδα καὶ τὰς ἀτελεῖαις παρεχόμεναι τὴν ἐπιούσαντων ἐκλογῶν καὶ οὐχὶ τὴν παραμονήν. Συμφωνοῦμεν πληρέστατα μετ' αὐτῆς ὅτι οἱ ἄσπροι κόσσοφοι ἤθελον εἶναι ὠραιότεροι τῶν μαύρων.

* *

Οἱ φυσιολόγοι παρατήρησαν ὅτι πολλάκις ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, ἀπὸ πόλεως εἰς ἄλλην, ἐλαχίστη κλιματολογικὴ διαφορὰ ἔχει μεγίστην ἐπιβρῶν ἐπὶ τῆς ταχέως ἢ βραδυτέρας ὀριμάνσεως τῶν καρπῶν καὶ τῶν κατοίκων. Παρ' Αἰγυπτίους λ. χ. ἐν μὲν Ἀλεξανδρείᾳ αἱ κύβραι εἰσὶν ὠριμοὶ διὰ γάμον κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐν Καίρῳ δὲ κατὰ τὸ ἕνατον. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Γορτυνίᾳ ἡ ἐκλογικὴ ἐνηλικιότης ἀρχεται πρὸ τῆς ἀλλαγῆς τῶν ὀδόντων.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποψηφίων Ἀττικῆς, τριακῶτα ἔξιμpton φλογερὰ βλέμματα ἐπὶ τῶν προσερχομένων εἰς τὰς κάλπας, ὥστε ὑπὸ τὴν ἐπιβρῶν αὐτῶν πολλοὶ ἐκλογεῖς ἐψήφισαν παρὰ συνείδησιν. Πρὸς ἀποφυγὴν τοιοῦτου κινδύνου ὁ κ. Ἀνδρόνικος ἐπενόησε ν' ἀντιτάξῃ εἰς τὰ βλέμματα ταῦτα ὡς ἀσπίδα τὴν ὀμβρέλλαν του, ἥτις ὅμως μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ του καθήκοντος ὁμοιάζει κόσκινον, τρυπηθεῖσα ἐκ τῶν σπινθέρων οὗς ἐξέπεμπον ο ὀφθαλμοὶ τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Χάιμαντᾶ, Τζόχα, Τοτόμη καὶ λοιπῶν.

* *

Κατὰ τὴν προτελευταίαν ἐν Φαλήρῳ παράστασιν τῆς Λουκίας, διαρκούσης τῆς παθητικωτάτης μονοψαλμίας τῆς κυρίας Ῥωσσέτη ἀδιάκριτος ζίζικας ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἐνώσῃ τὴν μουσικὴν του εἰς τὴν τοῦ Δονιζέττη. Τὸ ὀχληρὸν ζῶον

διωκόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κ... κατέφυγεν εἰς τὴν κόλπον τῆς κυρίας Νοβάρρας, ὅπου οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ τὸ κυνηγήσῃ.

* *

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, ἐν Πατησίοις ἐγένοντο προχθές, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, αἱ δοκιμαὶ ποιμενικοῦ τινος μελοδράματος, ἔχοντος ὑπόθεσιν ληφθεῖσαν ἐκ τοῦ *Pastor fido* τοῦ Τάσσου. Ἀδιάκριτοὶ τινες Ἀθηναῖοι, ἀναβρυχθέντες εἰς τὸ δῶμα τοῦ ἀντικυνοῦ ζυθοπωλείου, κατόρθωσαν νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὰς δοκιμαίας ταύτας, περὶ ὧν λέγουσι πολλὰ καλὰ.

* *

Ἦκούσαμεν ὅτι ἐβραβεύθησαν διὰ λίθινα αὐτῶν ἔργα ἐν τῇ ἐκθέσει οἱ γλύπται Μαλακατῆς καὶ Ῥήγας. Ὑποθέτομεν, ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ ἐποίησε τὸν Κόσσον.

Θ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου»

Γνωρίζετε ὅτι τῶρα ἔρχονται εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἀτμόπλοια τῆς εταιρίας τοῦ *Κεθιβιέ*, τὰ ὅποια μεταφέρουν πολλοὺς Αἰγυπτίους. Εἷς τοιοῦτος μὲ λευκὰς μακρὰς βράκας, μὲ σαρκίον λευκὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τσιμπούκιον τουρκικώτατον εἰς χεῖρας ἴσχυτο προχθές ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ συντάγματος, ἀτενίζων μετὰ χασμικῶν τὰς δύο νέας οἰκίας τοῦ αὐτοῦ σχήματος τὰς ἐν τῇ πλατείᾳ ταύτῃ κειμένας.

Εἶδεν ὅτι ἡ μὲν μία φέρει δύο μεγάλα γράμματα κεφαλαῖα Β. ἡ δ' ἄλλη δύο ἕτερα κεφαλαῖα γράμματα Σ. Ὁ ἀθῶρος Αἰγύπτιος τὰ ἔχασε καὶ ἐπαρατήρει κῶκλω τὰς ἄλλας γειτονικὰς οἰκίας, ἀναζητῶν καὶ ἐπ' αὐταῖς γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. (Ὁ γὰρ αἰγύπτιος ἐγνωρίζε τὰ ἑλληνικὰ βαθύτερον τοῦ Τσιβανοπούλου καὶ διέκρινε τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἀρετὰ καλῶς.)

Ἄλλ' εἰς μάτην. Μόνον αὐταὶ αἱ δύο οἰκίαι εἶχον γράμματα. Ἦναγκάσθη λοιπὸν ν' ἀποταθῆ πρὸς τινὰ ἐκεῖ πλησίον τοῦ ἰσχυμένου πολίτην Ἀθηναῖον. Οὗτος δὲ τῷ εἶπε: «Αἰγύπτιε, εἶδῶ δὲν εἶνε Ἀφρικῆ, δὲν εἶνε Κεθίβης, ἀλλ' εἶνε δύο ἄλλα πράγματα» εἶνε δύο κόσματα τὸ ἐν συνταγματικῶν καὶ τὸ ἄλλο βασιλικῶν. Λοιπὸν ἡ μὲν οἰκία ἡ φέρουσα τὸ στοιχεῖον Β σημαίνει ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε βασιλικός, ἡ δὲ φέρουσα τὸ στοιχεῖον Σ. σημαίνει ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῆς εἶνε συνταγματικός. Ὁ Αἰγύπτιος ἐβήξε δηλώσας διὰ τούτου ὅτι δὲν ἐνόησε, ἐξηροκατάπε σημανας ὅτι καὶ σκεφθεὶς δὲν ἐκατάλαθε καὶ ζητεῖ νὰ μάθῃ τῶρα τὴν διαφορὰν τῶν δύο αὐτῶν λέξεων.

Ἐγὼ τὸν ἔστειλα πρὸς τὸν προτελευταῖον ὑποψήφιον Ἀττικῆς, χάρις εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ κ. Χ. Λέκα. Ἐὰν τῷ δώσῃ τὴν δέουσαν ἐξήγησιν καὶ ἡσυχάσῃ, διότι κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἀπὸ μαλάκυσιν τοῦ ἐγκεφάλου του ὁ φίλος μας ὁ ἀφρικανός.

Πρόθυμος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.